

שחקן בריון עזר קרחו

המשפחה הטובה

מיד לאחר התפטרותו פתח שמעון פרס את סגור ליבו, סיפר לחוג מצומצם של סטודנטים תל-אביביים את הכל על כולם. ג'ורג' מואיר, שרת-החוק, אינה מסיקה את המסקנות מתקופת כהונתה הממושכת. למה אינה מתפטר? והשר עקיבא גוב' ריין? אין לו שום כשרון. אבא אבן? הוא יודע כיצד לדבר, אולם הוא מביע בשפתו היפה רק את דעותיהם של אחרים. שום מילה היוצאת מפיו אינה מבטאה רעיון מקורי משלו. המאזינים לא הסתפקו בהשמעות, ביקשו לשמוע את חרות דעתו של פרס על לוי אשכול. מי שהיה סגן שר הבטחון לא הסתיר את דעותיו, קבע כי אשכול אינו מדינאי וכי אינו מתעמק בשום בעיה באורח יסודי. רק אחד יצא נקי מפיו של פרס: דויד בר-גוריון הוא מנהיג טבעי, הוא תופעה החורגת מן גדר הרגיל. ואחרי מנהיג טבעי כדאי להטות. לא חלפו עשרים וארבע שעות מאז השמיע פרס את דבריו, וכמנהג מנהיג, הוא הכחיש הכל. באותה שעה התעמק ראש הממשלה ושר הבטחון לוי אשכול בבעיה אחרת ובאורח יסודי: מינוי יועץ מיוחד, שימלא את מקום השר המתפטר. הבחירה נפלה על הרוקטור למשפטים צבי דינשטיין (39), שכיהן בעבר בתפקידים כלכליים. את הכשרתו הבטחונית רכש בעבר הרחוק, כשכיהן כראש משלחת ה' קניות של משרד הבטחון באירופה. נוסף לכך הוא בן למשפחה טובה. אשתו היא בתו של הציוני הידוע ארתור רופין. גיסו הוא הארכי-רמטכ"ל הידוע יגאל ידין. דוד אחד של אשתו הוא ח"כ מפא"י הידוע דויד הכהן, ודוד שני שלה הוא שלמה גינזבורג, בן הסופר הידוע אהרן העם. שלמה גינזבורג אחר, כתב דבר בירושלים, סובל לעיתים קרובות מהותה השמות. מעריצים רבים של אחד העם מל"פ פנים אליו, שואלים לשלומו ומבקשים לפעמים שיואל להיפגש עימם, להעלות זכרונות על אביו המנוח. על יגאל ידין מספרים עמיתיו הארכיאולוגים, כי לא השתחרר עד יין מפתח סטויים. כבר שבע-עשרה שנה שהרמטכ"ל לשעבר מפחד לנסוע בכביש הארבעה מארץ את נסיעתו בקילומטרים רבים, ובלבד שלא לעבור בקטע הרצוף ישובים ערביים.

השבת הקדושה

למרות זקנו של הבמאי פיטר פריי, אין הוא מקובל ביותר על החוגים הדתיים. לפני שנים, כאשר הקים תיאטרון משלו וניסה לערוך הצגות בערבי שבתות, ערכו לו הדתיים הפגנות סוערות ליד הקופה. לגורל דומה זכה לאחרונה מחזהו של מוזקן אחר, דויד מנוסי, שלמה המלך ומלכת שבא, העומד לעלות, בכינומו של פריי, ב' חגיגות יסוף שתחיקימנה באילת. הצגות הבכורה נקבעו לערב שבת ולערב חג השבועות, אך התערבות משרד הדתות דחה את אותן למוצאי חג. לאחר דחיית הצגות הבכורה זכה ראש עיריית אילת יוסף לוי למכתב ברכה והערכה. שליחי מצוה, נאמר בו, אינם ניוקים, וחוקה על השבת שתימנע מן העירייה גרעון. כן תב המכתב, שר הדתות זרח ורהפטיץ, הביח לשאת בחלק מן ההפסדים, אם יהיו כאלה. הפרופסור נתן רובינשטיין, שנבחר לכהונת רקטור האוניברסיטה העברית בירושלים, הוא אחד מבוגריה. זו הפעם הראשונה בחולדות המוסד הגבוה, שאחד מבוגריו נבחר לכהן בו בתפקיד כה רם. סיפר הפרופסור: "כשבאתי ללמוד באוניברסיטה בחוג הראשי לפילוסופיה, היו בו שלושה תלמידים: אריה לבכי (כיום מנכ"ל משרד החוק) דויד רזיאל (מפקד האצ"ל שנהרג בעיראק) ואנוכי. העיר על כך אחד מתלמידיו: היום נמצאים בחוג פילוסופיה תלמידים רבים, שמהם יצאו בחירת אחר. מסיבת העתונאים שערך השבוע השחקן יוד בריון בלוד (ראה תמונה), הסתיימה בלי שתיפתר חידה ישנה: האם השחקן, בעל הקרחת המפורסמת, הוא ממוצא יהודי. כמה עיתונאים ניגשו אליו לאחר המסיבה, התעקשו להוציא מפיו וידוי עליכך. אחד שאל אם מתכוון הוא לעלות לישראל; אחר שאל בסירוש האם יהודי הנהו, ועתונאי נוסף הציע לו שם עברי: יואל בר-גוריון. השחקן, מגולח למשעי, הק' שיב בסבלנות, חיך והסתלק מן המקום. זמרת חדשה נולדה בישראל - גילה אד"מגור. השחקנית תשיר את שיר הרקע במיבצע קאהיר, סרטו החדש של מנחם גולן. היא תיקרא בו יסמין, תרקוד ריקודי בטן, ותרגל אחר מיתקנים אטומיים בישראל. מיתקן כזה יבנה עבורה במיוחד, באולפני הרצליה.

פסקי השבוע

- סגן ראש הממשלה אבא אבן: "אין כמו מפא"י מקימה במות לי הטפה חופשית: חלקן להיאבקות עם יריביה, ורובן להלקאת עצמה ברבים".
- מנהל הכפר הירוק גרשון זק, על לוי אשכול: "חשבתה מדינת ישראל בבן שנתגדל בה, שכל חייו רבי הפעילות היו הכנה לקראת השליחות הגדולה שהוטלה על שכמו היום".
- דויד בר-גוריון: "להיות ראש ממשלה זה לא כליכך קשה, אבל שר בטחון, אהה".
- המנהיג הציוני יצחק גריניץ ביום (86) על דויד בר-גוריון (79): "זקן צריך להבין מתי עליו ללכת".
- נשיא צרפת שארל דה-גול: "ברוגיבה מוצא חן בעיני, הוא דומה לי".

פזמונאי מנוסי

במאי פריי

כדורסל בודדים הם הגבוהים

כוכב הכדורסל הישראלי תנחום (תני") כוהן-מינץ קיבל את הכדור בקירבת הסל ההונגרי. הוא התרומם בקלילות והשחיל את הכדור לתוך הסל המהודר, שבאיצטדיון ה' מרכזי של מוסקבה. שתי הנקודות הראשונות במשחקי אליפות אירופה הושגו. הן היו של ישראל.

הכדורסלנים הישראלים פתחו את המשחק קים ביד ימין, הצליחו כמעט הראשונה לזכות בניצחון על הנבחרת ההונגריה ב' שיצור 49:60. ביום השני, כאשר ירדו ה' ישראלים מנוצחים, תנחום מאבק נגד הנבחרת הרוסית, בתוצאה 50:88. היתה ההרג' שה הכללית כי המאבק רק החל.

תוצאות המשחקים בסוף שבוע זה יקבעו אם אומנם תצליח הנבחרת הישראלית לשוב וליהפך לגורם בכדורסל העולמי.

חבר ענק, שני המשחקים הראשונים של הנבחרת הישראלית הבליטו את נקודות ה' תורפה שלה. השחקן מספר אחד, כוהן-מינץ, הוא אומנם שחקן גדול, גם בקנה-מידה עולמי, אך אינו מסוגל לשחק לבד. שחקן

כתר האליפות; בו נשמט המקום הראשון מרגלי הכוח, בשל הפסד אומלל להפועל רמת-גן (ראה תמונה) - בשבוע זה חגג אלי את ניצחונו.

פוקס, שחקן כדורגל בעבר ומבחירי ה' מאמנים הישראלים, עמד לפני הבלתי-אפשרי כשקיבל על עצמו באמצע העונה, לאחר תום הסיבוב הראשון, לאמן את הבית-ירם. אלה השתרכו במקום שלפני האחרון ב' טבלה, כשלוכותם רק 10 נקודות ליגה.

אלוהים יעזור. בית-יד תל-אביב כבר זכתה להתאמן תחת שרביטם של תריסר מאמנים. את העונה היא התחילה עם ה' מאמן הבלוגרי נטקו חלב. התוצאה: ה' קבוצה הפסידה כמעט בכל משחקה, מוראל השחקנים היה שבטל המדרגה, והכל השלימו עם העובדה שבשנה הבאה תשוב בית-יד לשחק בליגה א'.

חמש דקות לפני השעה השתיים-עשרה הגיע אלי פוקס. קרא לי משוגע, סיפר הוא, אמרו שאני מכניס ראש בריא למיטה חולה, שרק אלוהים יעזור לבית-יד. אלי לא נרתע. הוא החזיר בשחקנים את האמונה כי הם מסוגלים לנצח, בד בבד עם שינויים דראסטיים בשיטות משחק: הוא העז והעזיף את שחקן היבוא מארנסטינה,

הרופא בשער

שופט הכדורגל משה שושני (מאחורי הרשת) מחזיק את הכדור בידו, בשעה שרופא הפועל רמת-גן (במשקפי שמש) מתחנח עם צופה מסולבה (מימין). כולם, מלבד הכדור, נכנסו לסער הפועל. סחשק הפועל רמת-גן והכוח, שחסיים בתוצאה 1:0, הוריד את הכוח מסקומו הראשון.

קרלוס בוססמנטו, הציב במקומו הלוצים בעלי מרץ רב יותר. צעד שני: הוא החל לדאוג לכל שחקן באופן אישי. כל שחקן עבר מדי שבוע ביד קה רפואית קפדנית. לכמה שחקנים נקבע תמריט מיוחד. זאקי פורטוגו, למשל, קיבל זריקות להרגעת עצביו.

האמביציה של השחקנים שולבה עם מש' חק כדורגל שהתאים ליכולתם. בעוד שעד אז שיתקו תביתיים בשיטת "בעט ורוץ", הורשת כוח רב מאוד מהשחקן, הרי עתה השתדלו לנצל יותר את שגיאות היריב.

בית-יד יודעים לשחק רק בכוח, האשימו רבים את התל-אביבים ואת מאמנם. הוא לא נבוך. המטרה שלנו היא להישאר בליגה האלימית, הסביר אלי. קבוצתו החלה לשחק גם עם מחשבה. דוגמה טובה לכך היה מש' חקם ואחרון של הבית-ירם. בו הצליחו לנצח יריב מעולה כהפועל פתח-תקוה.

זה היה הרגע הכי גדול שלי עד עכשיו, סיפר אלי לאחר המשחק, אף פעם בכל הקאריירה שלי שחקן וכמאמן לא התרגשתי כמו בשבת. לאחר המישחק, כשהתחלתי לאמן את בית-יד נשבעתי, שאם הם ישארו בליגה הלאומית אני אקרע את החולצה שלי. זו מסורת אצל מאמנים בכל העולם. אתה קורע את אותה חולצה שהועת בה הכי הרבה. מהיום הראשון הייתי בטוח שאני אצליח, והצלחתי. תכננתי את כל המשחקים ואת כל ההתפתחות היחית בטוח בעצמי והחזרתי זאת בשחקנים.

הישגו של פוקס הוכיח שוב, כי לאמן ישראלי הקרוב לשחקנים יש יותר סיכויים להצליח ממאמן זר, שאינו מתעניין בשחקן. פוקס הצליח, הוכיח שוב מה אפשר לעשות בכוח הרצון.

קבוצת בית-יד נשארה בליגה הלאומית בזכות המשמעת הקפדנית שהטילו על עצמם השחקנים, ובזכות העובדה שידעו לבי-חור לעצמם את המאמן הנכון ברגע הנכון.

כדורגל

אלי הגדול

גבר גבה-קומה חגג בשבת האחרונה את הרגע המאושר בחייו. דמעות חנקו את גרר' נו. הוא קפץ אל-על וקרע את תלוצתו. הוא הגשים את שאיפתו הגדולה. אלי פוקס הצ' ליה להשאיר את בית-יד תל-אביב בליגה הלאומית בכדורגל. ההישג היה כולו שלו. בשבוע בו קרתה בכדורגל הטרנגיה ה' גדולה של ירידת חסיפה לליגה א', בו יהיו סיכויים להטועל תל-אביב לכבוש את